

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15983/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Родољуб Урошевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милорад Рогић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2513/20 од 20.04.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2513/20 од 20.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2513/20 од 20.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19452/19 од 18.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и опозван је уговор о поклону закључен дана 14.06.2004. године између пок. ВВ из ..., као поклонодавца и тужене ББ из ..., као поклонопримца, оверен пред Трећим општинским судом у Београду дана 14.06.2004. године под Ов 2378/04. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 105.100,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2513/20 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 19452/19 од 18.10.2019. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је опозив уговора о поклону због грубе неблагодарности. Нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање и стање да је у радњама тужене садржана груба неблагодарност. Пошто одлука у предметима са овим правним основом зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора поднета је 11.04.2014. године а вредност предмета спора је 30.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић